

De lifestyle van Brigitta Sueters

edelsmid

'Het is heerlijk als mensen zo gelukkig zijn met een sieraad van mij dat ze echt gaan stralen. Dat gevoel, daar doe ik het voor'

Leeftijd: 42 jaar **Favoriete kleur:** felle kleuren, op het moment paars maar soms ook oranje. Het hangt van mijn stemming af **Favoriete parfum:** ouderwetse geuren als Shalimar van Guerlain **Mooiste edelsteen:** de natuurlijk gekleurde diamant **Lievelingsmuziek:** het inspireert me als mijn man piano speelt **Lievelingsbloem:** vroeger was het de anemoon, mooi maar bescheiden. Nu is het de orchidee, meer gecultiveerd. **Lekkerste eten:** verschillende curries **Mooiste sieraad:** mijn oorbellen en

ketting van exotische schelpen **Huilt om:** de ellende op de wereld, die via de televisie zomaar de huiskamer binnenkomt alsof het niets voorstelt **Licht om:** kleine dingen waar mensen zich druk over maken **Wordt geïnspireerd door:** verschillende culturen en de natuur **Beste eigenschap:** doorzettingsvermogen **Achilleshiel:** ik ben nogal chaotisch, terwijl ik in mijn werk juist een perfectionist ben **Mooiste compliment:** als mensen zo gelukkig zijn met mijn sieraden, dat ze stralen.

2

1. Brigitta in haar atelier. 2. Met echtgenoot Adrie en zoonje Sebastiaan. "Ik hoop dat hij in zijn leven ook een passie zal hebben, zoals Adrie zijn muziek en ik mijn sieraden." 3. Enkele sieraden van Brigitta's hand. Onder meer een collier met prachtige, door de natuur gekleurde parels en een rijk bewerkt dameshorloge. 4. In de tuin staat een beeldje van Botticelli's 'Venus'. 5. Een doorkijkje van de zitkamer naar de eetkamer, de hoofdkleur is turquoise. 6. Dit zijn ontwerpen die als voorbeeld dienen voor klanten.

3

4

5

6

Edelsmid wilde ik worden, dat wist ik al toen ik acht was. Het werken met metalen fascineerde mij, vooral toen mijn oudere zus naar de kunstacademie ging en daar lepeltjes maakte. Met koperdraad, zilverdraad en een tangetje ging ik aan de slag. Later zaagde ik koperen stukjes uit en soldeerde die aan elkaar met behulp van een draadje tin en een kaarsvlam. Met een vijl werkte ik ze bij. En dacht: ik kan sieraden maken! Op mijn veertiende mocht ik zelfs zilveren sieraden maken bij een juwelier. Dat vond ik geweldig. Intussen volgde ik ook tekenlessen en toen ik zeventien was, ging ik naar de kunstacademie. Maar het jaar daarop besloot ik me in te schrijven bij de Vakschool Schoonhoven voor goud- en zilversmeden, graveurs, juweliërs en uurwerkmakers. Vier jaar werkte ik heel hard. Ik wilde alles leren wat er te leren viel. Daardoor haalde ik hoge cijfers, wat mij na mijn examen een baan bezorgde in een atelier in New York. Die kans moest ik pakken. Het soort sieraden dat ze daar maken vind je nergens anders. Ik verwerkte er stenen, zo kostbaar, dat ik ze waarschijnlijk nooit meer in handen zal krijgen. Het was niet de bedoeling dat je wist voor welke opdrachtgever je bezig was; je zou zo iemand kunnen aanbieden rechtstreeks voor hem te werken. Maar soms kwam ik er toevallig achter. Zo zag ik in New York eens lichtreclames voor een bekend juwelenmerk, met de foto van oorbellen dat ik net had gemaakt. En we werden op feestjes gevraagd bij beroemdheden als Mary Tyler-Moore, Stevie Wonder, Andy Warhol - waarschijnlijk klanten. Ons atelier maakte ook regelmatig stukken voor de diamantair Harry Winston, beroemd om zijn prachtige colliers met grote diamanten, die zo geplaatst zijn dat ze optimaal schitteren. Van zijn ontwerper, een oude meneer uit India, heb ik leren ontwerpen."

De steen die bij je past

"Mijn werk is een heel belangrijk aspect van mijn leven. Eigenlijk ben ik er altijd mee bezig, afgezien van de tijd die ik aan mijn zoonje Sebastiaan besteed. Hij is een jaar oud. Mijn man Adrie is musicus. Mijn atelier

en zijn studio grenzen aan elkaar; in allebei staat ook een box voor Sebastiaan. 's Avonds bekijk ik mijn dozen met edelstenen. Die inspireren me. Ik kijk ernaar en zie opeens nieuwe combinaties, of ik zie een bepaald exemplaar dat mij daarvoor nog niet was opgevallen. Er is zoveel leuks om te doen, ik krijg telkens nieuwe ideeën. Wat ik maak varieert enorm. Horlogekasten, sieraden met schelpen, manchetknopen met Romeinse munten, bewerkte ringen met gekleurde stenen, oorbellen met verwisselbare hangers... Die diversiteit is leuk, houdt de afwisseling erin.

In opdracht werken is een uitdaging op zich. Soms kiest iemand een model dat ik eerder heb gemaakt. Dan probeer ik het te laten aansluiten bij degene voor wie het bestemd is. Door de kleurkeuze, de steengroote, de decoratie. Vaak zoekt iemand ook een steen uit en vraagt mij dan een aantal ontwerpen te maken. Zo was er laatst een vrouw die twaalf saffieren in alle kleuren van de regenboog uitkoos en zei: maak er maar iets moois van. In een ring zou je niet alle kleuren zien, dat is jammer. Dus wordt het een hanger of een broche. De stenen geven zelf aan wat de mogelijkheden zijn. Mensen vragen wel eens: welke steen past bij mij? Dan zeg ik altijd: de steen die je mooi vindt. Want als je iets mooi vindt, dan past het bij jou. Zo simpel is dat."

Een glazen kraal voor een buffel

"Na New York ging ik naar de Filippijnen. Het Nationaal Museum in Manilla vroeg me of ik hun collectie etnische sieraden wilde catalogiseren. Denk je eens in, er was daar een voorraadkamer vol sieraden, afkomstig van de duizenden eilanden die het land omvat. Ik kreeg de opdracht om uit te zoeken waar de stukken precies vandaankwamen en wat hun betekenis was. Zo kwam ik erachter dat een bepaalde glazen kraal de waarde had van een buffel. Dat is toch niet te geloven? Er waren houten armbanden met haren erin van mensen die men overvallen had, sieraden met vruchtbaarheidssymbolen... Kortom, het was een compleet andere wereld. Na drie jaar Manilla ging ik nog even terug naar New York en daarna vertrok ik naar Londen. In het Victoria and Albert Museum volgde ik lessen in het weergeven van

sieraden op papier, zodat ik mijn ontwerpen op verschillende manieren kon presenteren. Toen was het tijd om terug te gaan naar Nederland. Ik wilde naar de universiteit."

Japanse zwaardplaten

"Als ik iets doe ben ik fanatiek, dan wil ik alles van iets weten. Zo interesseerde ik me voor Japan en ging daarom Japanse taal en cultuur studeren aan de Universiteit van Leiden. De Japanse technieken om metaal te bewerken zijn heel verfijnd. Mijn afstudeerscriptie ging over de 'tsuba', de stootplaat van een zwaard. Dat is het stuk dat je hand beschermt. In het oude Japan mochten de mensen maar beperkt sieraden dragen. Tsuba's waren wel toegestaan dus daarmee kon je pronken. Ze waren vaak prachtig en heel kostbaar. Pas vanaf 1871 mochten de mensen dragen wat ze wilden. Ik deed ook onderzoek naar de betekenis van sieraden na die tijd en woonde een jaar in Japan. Interessant maar moeilijk. Al spreek je de taal, je krijgt niet makkelijk contact. Daarna ging ik terug naar Nederland en vestigde me als edelsmid."

Mix van culturen

"In de sieraden die ik maak, verwerk ik alles wat ik heb geleerd, en waar ik van houd. Het resultaat is heel anders dan wat je bij de gemiddelde Nederlandse juwelier of goudsmid vindt. Minder strak, frivoler. Mijn dameshorloges bijvoorbeeld zijn echte sieraden waarop je de tijd kunt zien. De minutieuze gouden schroefjes en de knopjes heb ik zelf met de hand gemaakt. Maar ik houd ook van grote dingen. Op dit moment ben ik bezig met een tafelstuk. Het stelt de Drie Gratiën voor, met hun kind. Boven hun hoofd houden zij een bijzondere edelsteen, een grote aquamarijn van 315 karaat. Ze staan op een bol van bergkristal, waarin ik de wereldkaart ga etsen. Ik ben ook nog met een ander tafelstuk bezig - en ik wil gedecoreerde bekers maken. En grotere sieraden, met prachtige stenen! Ik kan niet wachten om eraan te beginnen."

Voor meer informatie over het werk van Brigitta Sueters: tel. 0297-341 754 en www.brigitta.nl

Interview: Annemarie van Tijen; styling: Mirjam van der Rijst; fotografie: Dennis Brandsma; bloemen: De Bloemenboog, Amsterdam